

Uczestnicy Forum Polska-Ukraina

II Forum: Polityka pamięci

Wołodymyr Baran (ur. 1956 r.) – historyk, prof. Kierownik Katedry Historii Najnowszej Ukrainy na Wydziale Historycznym Wołyńskiego Uniwersytetu Państwowego im. Łesi Ukrainki w Łucku. Wcześniej m.in. prorektor tego uniwersytetu. Badacz powojennej historii Ukrainy. Autor licznych publikacji m.in. *Ukraina w latach 1950-1960: ewolucja systemu totalitarnego* (1996), *Ukraina: historia najnowsza 1945-1991* (2005).

Kost' Bondarenko (ur. 1969) – historyk, politolog dr, twórca i prezes Instytutu Ukraińskiej Polityki oraz Fundacji Ukraińska Polityka. Działacz polityczny. Był wiceszefem partii Sarhiejja Tyhipki Silna Ukraina, kierował Kijowskim Instytutem Strategii Narodowej, później Instytutem Gorszenina. Był także konsultantem politycznym sztabu Wiktora Juszczenki, a od 2003 roku związany ze środowiskiem Wiktora Janukowycza.

Bogumiła Berdychowska (ur. 1963) – publicystka, członkini redakcji kwartalnika „Więź”. Wcześniej kierowała Biurem ds. Mniejszości Narodowych w Ministerstwie Kultury i Sztuki, była zastępczynią dyrektora V Programu Polskiego Radia. Publikowała m.in. w „Gazecie Wyborczej”, „Krytyce” (Kijów), „Kulturze” (Paryż), „Rzeczpospolitej”, „Tygodniku Powszechnym”. Autorka licznych publikacji dotyczących Ukrainy.

Antin Borkowski (ur. 1977) – dziennikarz i publicysta. Absolwent filozofii na Uniwersytecie Lwowskim, obecnie wykładowca tej uczelni. Członek kolegium redakcyjnego Niezależnego Kwartalnika Kulturoznawczego „Ji”. Pracuje w dzienniku „Postup”, współpracuje z gazetą „Ukrajina Mołoda”. Prowadzi program telewizyjny „Lustracja”. Obecnie w Zachodniej Informacyjnej Korporacji (ZIK).

Bogdan Borusewicz (ur. 1949) – polityk, od 2005 roku marszałek Senatu RP. W latach PRL działacz opozycji demokratycznej. Członek Komitetu Obrony Robotników. W latach 1977-1978 współorganizator Wolnych Związków Zawodowych Wybrzeża. Jeden z założycieli NSZZ „Solidarność”. W latach 1991-2001 poseł na Sejm RP. W latach 1997-2000 wiceminister spraw wewnętrznych.

Wiaczesław Briuchowiecki (ur. 1947) – literaturoznawca, filolog, pedagog, prof. Honorowy prezydent Uniwersytetu Akademia Kijowsko-Mohylańska. Działacz społeczny. Inicjator odrodzenia Akademii Kijowsko-Mohylańskiej, w latach 1991-2007 rektor, a następnie prezydent tej uczelni. Członek Rady Fundacji Rinata Achmetowa Rozwój Ukrainy. Jeden z inicjatorów powstania grupy „Pierwszego grudnia” – deklaracji ukraińskich intelektualistów w 20. rocznicę referendum o niepodległość Ukrainy.

Jan Jacek Bruski (ur. 1969) – historyk, dr hab. Adiunkt w Zakładzie Historii Najnowszej Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Członek Komisji Wschodnioeuropejskiej Polskiej Akademii Umiejętności oraz Polsko-Czeskiego Towarzystwa Naukowego i Instytutu Kaszubskiego. Wydał m.in. *Między prometeizmem a Realpolitik. II Rzeczpospolita wobec Ukrainy Sowieckiej 1921-1926* (2010), za którą otrzymał nagrodę im. Henryka Wereszyckiego i Wacława Felczaka. Zajmuje się dziejami najnowszymi Europy Środkowo-Wschodniej, ze szczególnym uwzględnieniem historii Ukrainy, Czech i Słowacji.

Mirosław Czech (ur. 1962) – publicysta, komentator polityczny „Gazety Wyborczej”, członek Zarządu Fundacji Batorego. Członek władz Związku Ukraińców w Polsce. W latach 1993-2001 poseł na Sejm RP. Działacz Unii Demokratycznej, a następnie Unii Wolności, gdzie pełnił m.in. funkcję sekretarza generalnego Unii Wolności.

Andrzej Friszke (ur. 1956) – historyk, prof. dr hab., członek Rady Instytutu Pamięci Narodowej. Pracownik Instytutu Studiów Politycznych PAN. Od 1982 roku związany z redakcją czasopisma „Więź”. Współpracował z wydawnictwami emigracyjnymi, szczególnie „Zeszytami Historycznymi”. W latach 1999–2006 był członkiem Kolegium IPN. Napisał między innymi: O kształt Niepodległej (1989), Opozycja polityczna w PRL 1945–1980 (1994), Życie polityczne emigracji (1999), Anatomia buntu. Kuroń, Modzelewski i komandosi (2010), Adam Ciołkosz – portret polskiego socjalisty (2011).

Dariusz Gawin (ur. 1964) – historyk idei, filozof, prof. Od 1993 roku pracownik Instytutu Filozofii i Socjologii PAN, obecnie kierownik Zakładu Społeczeństwa Obywatelskiego IFiS PAN. Od 2005 roku zastępca dyrektora Muzeum Powstania Warszawskiego. Członek kolegium redakcyjnego „Teologii Politycznej”. Publikował m.in. w „Przeglądzie Politycznym”, „Res Publice Nowej”, „Teologii Politycznej”, „Znaku”. Wydał m.in. Polska, wieczny romans. O związkach literatury i polityki w XX wieku (2005), Blask i gorycz wolności. Eseje o polskim doświadczeniu wolności (2006), Granice demokracji liberalnej. Szkice z filozofii politycznej i historii idei (2007).

Grzegorz Gromadzki (ur. 1963) – ekspert, publicysta. Był m.in. analitykiem Ośrodka Studiów Wschodnich. Kierował programem współpracy międzynarodowej Fundacji Batorego.

Ola Hnatiuk (ur. 1961) – ukrainistka, prof. Wykładowczyni Uniwersytetu Akademia Kijowsko-Mohylańska oraz Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego. Związana z Instytutem Sławistyki PAN. Pracowała jako I radca Ambasady RP w Kijowie. Autorka publikacji naukowych i publicystycznych, tłumaczka, animatorka polsko-ukraińskich spotkań kulturalnych i naukowych. Autorka esejów i tekstów krytyczno-literackich na łamach między innymi: „Znaku”, „Kultury”, „Kresów”, „Literatury na świecie” oraz wielu czasopism wydawanych na Ukrainie.

Łukasz Kamiński (ur. 1973) – historyk, dr. Prezes Instytutu Pamięci Narodowej. W Instytucie od 2000 roku, był m.in. zastępcą dyrektora Biura Edukacji Publicznej. Adiunkt w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Członek redakcji półrocznika „Pamięć i Sprawiedliwość”, „Encyklopedii Solidarności”, członek kolegium „Biuletynu Instytutu Pamięci Narodowej”. Członek Rady Naukowej Instytutu Badania Reżimów Totalitarnych (Rep. Czeska). Zajmuje się problematyką opozycji i oporu społecznego wobec reżimu komunistycznego w latach 1944–1989. Wydał m.in. Polacy wobec nowej rzeczywistości 1944–1948. Formy pozainstytucjonalnego, żywiołowego oporu społecznego (2000), A Handbook of the Communist Security Apparatus in East-Central Europe 1944–1989 (red., 2005), Drogi do wolności Zagłębia Miedziowego (2006).

Heorhij Kaśjanow (ur. 1961) – historyk, prof. Kierownik Zakładu Historii Najnowszej i Polityki w Instytucie Historii Ukrainy UAN. Wykładowca Uniwersytetu Akademia Kijowsko-Mohylańska. Dyrektor Programu Edukacyjnego w Międzynarodowej Fundacji Odrodzenie w Kijowie. Stypendysta m.in. Uniwersytetów Harwardzkiego, Cambridge oraz Środkowoeuropejskiego w Budapeszcie. Autor wielu publikacji poświęconych historii Ukrainy w XX wieku.

Mykoła Kniażycki (ur. 1968) – deputowany do Rady Najwyższej Ukrainy z list Zjednoczonej Opozycji „Batkivszczyzna”. Dziennikarz. Wcześniej kierownik telewizji TV-i, obecnie przewodniczący Rady Redakcyjnej tej telewizji, członek Międzynarodowego Instytutu Prasy w Wiedniu. Absolwent dziennikarstwa i stosunków międzynarodowych. Pracował m.in. jako dyrektor generalny Agencji Informacyjnej UNIAN oraz członek Krajowej Rady Ukrainy ds. Radia i Telewizji.

Paweł Kowal (ur. 1975) – polityk, historyk, politolog, dr. Poseł do Parlamentu Europejskiego, przewodniczący delegacji do komisji współpracy parlamentarnej UE-Ukraina. Wcześniej m.in. poseł na Sejm RP oraz w latach 2006–2007 wiceminister spraw zagranicznych. Od 2011 prezes partii Polska Jest Najważniejsza.

Wołodymyr Kułyk (ur. 1963) – politolog, historyk, dr. Pracownik Instytutu Politologii i Etnologii Ukraińskiej Akademii Nauk. Visiting professor na wielu zachodnich uniwersytetach, wśród nich m.in.: Harvard, Stanford, Columbia oraz Woodrow Wilson Center. Wcześniej dziennikarz. Był zastępcą redaktora naczelnego dziennika „Den”, kierował także redakcją polityczną agencji informacyjnej UNIAN.

Joanna Kurczewska – socjolożka, historyczka idei, prof. dr hab. Pracuje w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN oraz w Ośrodku Badań nad Kulturą Antyczną Uniwersytetu Warszawskiego. Zajmuje się pograniczem socjologii kultury i socjologii polityki, w tym szczególnie problematyką narodową, oraz zagadnieniami różnych form wspólnotowości i relacji między tradycją a nowoczesnością.

Jacek Kurczewski (ur. 1943) – socjolog, specjalizujący się w socjologii i antropologii prawa oraz obyczajów, prof. dr hab. Wicemarszałek Sejmu RP I kadencji. Kieruje Katedrą Socjologii Obyczajów i Prawa w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych UW. W czasach PRL działacz opozycji demokratycznej. Członek polskiego Komitetu Helsińskiego. Autor kodeksu etycznego służby cywilnej. Wydał m.in. *Przeciw-obyczaje* (2006).

Tomasz Łubieński (ur. 1938) – prozaik, dramaturg, eseista, tłumacz. Redaktor naczelny miesięcznika „Nowe Książki”. Wieloletni członek redakcji tygodnika „Kultura”, współpracował z „Res Publiką”, „Aneksem” i „Zeszytami Literackimi”. Opublikował m.in. *Bić się czy nie bić? O polskich powstaniach* (1978), *Czerwonobiały* (1983), *Bohaterowie naszych czasów* (1986), *Ani tryumf, ani zgon. Szkice o Powstaniu Warszawskim* (2004), *Wszystko w rodzinie* (2004) oraz *1939. Zaczęło się we wrześniu* (2009).

Michał Łuczewski (ur. 1978) – socjolog, dr. Kierownik Instytutu Badawczo-Naukowego Centrum Myśli Jana Pawła II. Adiunkt w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Członek redakcji „44/Czterdzieści i Cztery”. Wspólnie z Adrianną Kupidurą i Przemysławem Kupidurą wydał *Wartość krajobrazu. Rozwój przestrzeni obszarów wiejskich* (2011). W 2013 otrzymał Nagrodę im. Księdza Józefa Tischnera za książkę *Odwieczny naród. Polak i katolik w Żmijęcej* (2013).

Myrośław Marynowycz (ur. 1949) – religioznawca, dziennikarz, tłumacz, pedagog, prorektor Ukraińskiego Uniwersytetu Katolickiego we Lwowie, działacz społeczny. Od 2010 roku prezes Ukraińskiego PEN Clubu. W czasach ZSRR działacz na rzecz praw człowieka, jeden ze współzałożycieli Ukraińskiej Grupy Helsińskiej i ukraińskiej Amnesty International. Założyciel Instytutu Religii i Społeczeństwa w Akademii Teologicznej we Lwowie, późniejszym Uniwersytecie Katolickim. Członek kapituły redakcyjnej *Niezależnego Czasopisma Kulturalnego „Ji”*.

Wołodymyr Maslijczuk (ur. 1974) – historyk, dr. Pracownik naukowy filii Międzynarodowego Uniwersytetu Solomona w Charkowie, wcześniej m.in. w państwowym Uniwersytecie w Charkowie oraz w Ukraińskiej Akademii Nauk, a także Uniwersytecie Akademia Kijowsko-Mohylańska. Do 2011 roku był sekretarzem czasopisma „Ukraina Moderna”. Obecnie redaktor portalu historians.in.ua.

Andrzej Mencwel (ur. 1940) – historyk i krytyk literatury i kultury polskiej, antropolog kultury, eseista, publicysta, prof. dr hab. Wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1992 roku kierownik Katedry Kultury Polskiej UW, a następnie, w latach 1998-2005 roku, dyrektor Instytutu Kultury Polskiej UW, obecnie przewodniczący Rady tego Instytutu. Ostatnio wydał m.in.: *No! Io non sono morto... Jak czytać Legendę Młodej Polski?* (2001), *Kaliningrad, moja miłość. Dwa pokrewne eseje podróżne* (2003), *Wyobraźnia antropologiczna* (2006), *Rodzinną Europą po raz pierwszy* (2009).

Oleg Miedwiediew (ur. 1969) – wiceprzewodniczący Ukraińskiej PR-Ligi, konsultant polityczny, publicysta. W latach 2003-2005 doradca Wiktora Juszczenko, od 2005 roku współpracuje z Julią

Tymoszenko. Od 2012 roku doradca Arsenija Jaceniuka, przewodniczącego parlamentarnej frakcji „Batkiwszczyna”. Regularnie publikuje w ukraińskiej prasie.

Grzegorz Motyka (ur. 1967) – historyk, prof. Od 2011 roku zastępca przewodniczącego Rady Instytutu Pamięci Narodowej. Pracownik naukowy Instytutu Studiów Politycznych PAN, wykładowca akademicki m.in. na Uniwersytecie Jagiellońskim. Był pracownikiem Biura Edukacji Publicznej IPN. Prowadzi badania nad stosunkami polsko-ukraińskimi 1939–1989, zwalczaniem ruchu oporu na Litwie, Łotwie, Białorusi, Ukrainie i w Estonii oraz polityką organów bezpieczeństwa PRL wobec mniejszości narodowych. Z rąk abp. Jozefa Życińskiego otrzymał nagrodę „Memoria Iustorum” za „budowę pomostów w kulturowym dialogu pomiędzy Polską a Ukrainą”.

Andrzej Nowak (ur. 1960) – historyk, publicysta, nauczyciel akademicki, sowietolog, prof. dr hab. Kierownik Pracowni Dziejów ZSRR i Europy Wschodniej Instytutu Historii PAN oraz Zakładu Historii Europy Wschodniej na Uniwersytecie Jagiellońskim. Był redaktorem naczelnym dwumiesięcznika „Arcana”. Członek licznych rad i kolegiów redakcyjnych, m.in. Rady Kolegium Europy Wschodniej im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego, „Kwartalnika Historycznego” a także Polsko-Rosyjskiej Komisji Historycznej PAN-RAN. Ostatnio opublikował: *Ab Imperio: nowe spojrzenia na historię Europy Wschodniej* (2004), *Historie politycznych tradycji. Piłsudski, Putin i inni* (2007), *Strachy i Lachy. Przemiany polskiej pamięci* (2012). Laureat licznych nagród m.in. „Przeglądu Wschodniego”, Rektora UJ oraz nagrody im. Jerzego Giedroycia.

Andrzej Olechowski (ur. 1947) – polityk i ekonomista, dr. W 1992 minister finansów, w latach 1993-1995 minister spraw zagranicznych, następnie kandydat na Prezydenta RP w 2000 i 2010. Jeden z założycieli Platformy Obywatelskiej. Obecnie przewodniczący Rady Nadzorczej Banku Handlowego. Członek władz licznych organizacji m.in. ECFR – Europejskiej Rady Spraw Zagranicznych.

Adam Pomorski (ur. 1956) – tłumacz, eseista, krytyk literacki, literaturoznawca, dr. Od 2010 roku prezes Polskiego PEN Clubu. Tłumaczy z języków rosyjskiego, niemieckiego, angielskiego, białoruskiego i ukraińskiego. Wydał kilka tomików poezji. Związany z Instytutem Studiów Politycznych PAN. W 2012 roku odznaczony Odznaką Honorową „Bene Merito”.

Andrij Portnow (ur. 1979) – historyk, dr. Obecnie gościnnie na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie. Redaktor i współzałożyciel portalu historians.in.ua. W latach 2007-2010 redaktor naczelny czasopisma „Ukraina Moderna”, wcześniej doradca w Narodowym Instytucie Studiów Strategicznych. Autor książek i licznych artykułów dotyczących pamięci historycznej oraz historiografii w Europie Środkowej i Wschodniej.

Wasył Rasewycz (ur. 1966) – historyk, bloger i eseista, dr. Pracownik Wydziału Historii Najnowszej Ukrainy UAN, wykładowca Szkoły Dziennikarskiej Ukraińskiego Uniwersytetu Katolickiego we Lwowie. Kierownik działu publikacji portalu Zaxid.net. Badacz ukraińskiego nacjonalizmu, zwłaszcza w Galicji oraz polityki historycznej i polityki pamięci.

Mykoła Riabczuk (ur. 1953) – krytyk literacki, eseista i publicysta, poeta, wiceprezes Ukraińskiego PEN Clubu, współpracownik Centrum Studiów Europejskich Uniwersytetu Akademia Kijowsko-Mohylańska oraz Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego. Był zastępcą redaktora naczelnego miesięcznika „Wseswit” oraz szefem działu krytyki czasopisma „Suczasnist”. Współzałożyciel kijowskiego miesięcznika „Krytyka”. W Polsce ukazały się przekłady jego książek *Od Małorosji do Ukrainy* (2002), *Dwie Ukrainy* (2004), *Ogród Metternicha* (2010). Laureat nagrody POLKFUL Foundation za działanie na rzecz dobrych stosunków ukraińsko-polskich, a także laureat polsko-ukraińskiej Nagrody Pojednania.

Adam Daniel Rotfeld (ur. 1938) – politolog, prawnik, prof. dr hab. Członek Grupy Ekspertów NATO do przygotowania Nowej Koncepcji Strategicznej Sojuszu, współprzewodniczący Polsko-Rosyjskiej Grupy do Spraw Trudnych. Przewodniczący Kolegium Doradczego Sekretarza Generalnego ONZ do Spraw Rozbrojenia. W latach 2001-2003 wiceminister, a następnie minister spraw zagranicznych (2005). Wcześniej pracownik Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych, następnie dyrektor Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem.

Andrzej Rychard (ur.1951) – socjolog, prof. dr hab. Dyrektor Szkoły Nauk Społecznych przy Instytucie Filozofii i Socjologii PAN. Profesor w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie. Członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Komitetu Socjologii PAN oraz rady redakcyjnej „International Politics”.

Aleksander Smolar (ur. 1940) – politolog, publicysta. Prezes Zarządu Fundacji im. Stefana Batorego. Członek Zarządu ECFR. Zastępca przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Nauk o Człowieku w Wiedniu. Był doradcą premiera Tadeusza Mazowieckiego, a następnie doradcą ds. polityki zagranicznej premier Hanny Suchockiej.

Dariusz Stola (ur. 1963) – historyk, wykładowca akademicki, prof. dr hab. Związany z Instytutem Studiów Politycznych PAN, Collegium Civitas, członek Ośrodka Badań nad Migracjami Uniwersytetu Warszawskiego i Komitetu Badań nad Migracjami PAN. Członek m.in. Stowarzyszenia Wolnego Słowa, Towarzystwa Miłośników Historii (Polskiego Towarzystwa Historycznego), stowarzyszenia Otwarta Rzeczpospolita oraz rad naukowych ISP PAN, Ośrodka Badań nad Migracjami UW, Ludwig Boltzmann Institute for European History, Domu Spotkań z Historią i Ośrodka Karta, Europejskiej Sieci Pamięć i Solidarność.

Maksym Stricha (ur. 1961) – akademik, polityk, działacz społeczny, pisarz, prof. Współpracownik Instytutu Fizyki UAN oraz Katedry Tłumaczeń Wydziału Humanistycznego Kijowskiego Uniwersytetu im. Hrinchenka. W latach 2008-2010 był wiceministrem nauki. Zasiada w licznych radach m.in. Stowarzyszenia Pisarzy Ukrainy, Obywatelskiej Rady przy Państwowej Agencji ds. Nauki, Innowacji i Informatyzacji Ukrainy, wiceprzewodniczący Akademii Nauki Wyższej Szkoły Ukrainy. Członek kolegiów redakcyjnych czasopisma literaturoznawczego „Wseswit”, „Ukraińskiego Czasopisma Fizyków”. Redaktor naczelny czasopisma „Horyzonty Nauki”.

Tomasz Stryjek (ur. 1964) – historyk, politolog, prof. Związany z Instytutem Studiów Politycznych PAN. Wykładowca w Collegium Civitas. Wydał między innymi: Ukraińska idea narodowa okresu międzywojennego (2000), Jakiej przeszłości potrzebuje przyszłość?: interpretacje dziejów narodowych w historiografii i debacie publicznej na Ukrainie 1991-2004 (2007).

Barbara Szacka (ur. 1930) – socjolożka, prof. dr hab. Zajmuje się problematyką pamięci zbiorowej. Przez wiele lat wykładała na Uniwersytecie Warszawskim, obecnie w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej. Autorka pionierskich badań empirycznych nad pamięcią zbiorową. Wydała między innymi: Czas przeszły, pamięć, mit (2006), Między codziennością a wielką historią. Druga wojna światowa w pamięci zbiorowej społeczeństwa polskiego (współautorka 2010).

Marcin Świącicki (ur. 1947) – ekonomista, dr, poseł na Sejm RP. Członek Klubu Parlamentarnego Platformy Obywatelskiej. W latach 1989-1990 minister współpracy gospodarczej z zagranicą. Od 1994 do 1999 prezydent Warszawy. Pełnił również funkcję doradcy Prezydenta Litwy (2000-2001), a następnie koordynator OBWE ds. Ekonomicznych i Ochrony Środowiska.

Robert Traba (ur. 1958) – historyk, politolog, kulturoznawca, prof. Dyrektor Centrum Badań Historycznych PAN w Berlinie. Członek Zarządu Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej. Specjalizuje

się w historii pogranicza polsko-niemieckiego, a także Europy Środkowo-Wschodniej i Niemiec XIX i XX w. Honorowy profesor Wolnego Uniwersytetu w Berlinie. Założyciel olsztyńskiego stowarzyszenia Wspólnota Kulturowa „Borussia” i redaktor naczelny kwartalnika „Borussia”. Współprzewodniczący Polsko-Niemieckiej Komisji Podręcznikowej. Wcześniej pracował m.in. w Niemieckim Instytucie Historycznym w Warszawie.

Władysław Werstiuk (ur. 1949) – historyk, prof. Kierownik Katedry Historii Ukraińskiej Rewolucji lat 1917-1921 w Instytucie Historii UAN. W latach 1997-2005 był wicedyrektorem Instytutu Badań Wschodnioeuropejskich UAN. Był także wicedyrektorem Ukraińskiego Instytutu Pamięci Narodowej. Autor wielu publikacji z historii Ukrainy XX wieku.

Rafał Wnuk (ur. 1967) – historyk, dr hab. Wykładowca akademicki, obecnie w Instytucie Historii KUL, gdzie kieruje Katedrą Dziejów Systemów Totalitarnych, wcześniej pracownik Instytutu Studiów Politycznych PAN. Pracownik naukowy Muzeum II Wojny Światowej. Redaktor naczelny półrocznika IPN „Pamięć i Sprawiedliwość”. Był redaktorem Atlasu polskiego podziemia niepodległościowego 1944–1956 (2007). Opublikował m.in. „Za pierwszego Sowietą”. Polska konspiracja na Kresach Wschodnich II Rzeczypospolitej (wrzesień 1939 - czerwiec 1941) (2007).

Edmund Wnuk-Lipiński (ur. 1944) – socjolog, nauczyciel akademicki, pisarz fantastyki naukowej, prof. dr hab. Wcześniej rektor, a obecnie honorowy rektor Collegium Civitas w Warszawie. Założyciel i pierwszy dyrektor Instytutu Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk. Wykładał w Instytucie Nauk Humanistycznych w Wiedniu, na University of Notre Dame, na uczelniach wyższych w Kanadzie, Norwegii, Francji, Bułgarii oraz w berlińskim Wissenschaftskolleg. W latach PRL doradca ds. polityki społecznej NSZZ „Solidarność”, brał udział w obradach Okrągłego Stołu.

Taras Wozniak (ur. 1957) – kulturoznawca, politolog, założyciel i redaktor naczelny wydawanego od 1989 roku Niezależnego Kwartalnika Kulturoznawczego „Ji”. W czasach ZSRR działacz społeczny, m.in. organizował nielegalne publikacje kulturoznawcze. Regularnie publikuje w wielu ukraińskich gazetach i czasopismach m.in. „Suczastnist”, „Krytyka”, „Den”, „Dzerkało Tyzhnia”, „Ukraina Mołoda”. Zasiada w Zarządzie Międzynarodowej Fundacji Odrodzenie oraz Fundacji PAUCI. Od 2012 roku jest dyrektorem Ukraińskiego Centrum Międzynarodowego PEN-Clubu w Kijowie.

Henryk Wujec (ur. 1940) – polityk, doradca Prezydenta RP ds. społecznych. Działacz opozycji w czasach PRL. Współpracownik Komitetu Obrony Robotników, następnie członek Komitetu Samoobrony Społecznej KOR. Działacz Solidarności. Członek, a od 1988 do 1990 sekretarz Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Lechu Wałęsie. Uczestnik obrad okrągłego stołu. W latach 1989-2001 poseł na Sejm RP. W latach 1999-2000 wiceminister rolnictwa. Przewodniczący Forum Polsko-Ukraińskiego.

Paweł Zalewski (ur. 1964) – polityk, historyk, poseł do Parlamentu Europejskiego. Wiceprzewodniczący Komisji Handlu Międzynarodowego. Inicjator i szef EU-Ukraine Link Group w Parlamencie Europejskim. Był sprawozdawcą umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą z ramienia Komisji INTA. W latach 1991-1993 i 2007-2009 poseł na Sejm RP. W latach 2005-2007 przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych. Działacz m.in. Prawa i Sprawiedliwości i wiceprezes tej partii. Obecnie członek Platformy Obywatelskiej.

Marcin Zaremba (ur. 1966) – historyk, socjolog, dr, badacz dziejów najnowszej historii Polski. Pracownik Instytutu Studiów Politycznych PAN, wykładowca Instytutu Historii UW. Regularnie publikuje artykuły historyczne na łamach „Gazety Wyborczej” i tygodnika „Polityka”. Opublikował m.in.: Komunizm, legitymizacja, nacjonalizm: nacjonalistyczna legitymizacja władzy komunistycznej w Polsce (2001), Wielka trwoga: Polska 1944-1947: ludowa reakcja na kryzys (2012).

Leonid Zaszkilniak (ur. 1949) – historyk, prof. Wicedyrektor Instytutu Ukrainoznawstwa im. Krypjakewycza UAN. Studiował m.in. na Moskiewskim Uniwersytecie im. Łomonosowa, Uniwersytecie Warszawskim oraz Środkowoeuropejskim Uniwersytecie w Budapeszcie. Autor ponad 250 prac naukowych. Członek kolegiów redakcyjnych m.in. „Ukraina Moderna”, „Hałyczyna”. Członek Komisji Historyków Polski i Ukrainy.

Tatjana Żurzenko (ur. 1967) - politolożka, dr, obecnie habilituje się na Uniwersytecie w Wiedniu. Absolwentka Uniwersytetu w Charkowie. Uczestniczka licznych stypendiów naukowych m.in. na Uniwersytecie w Helsinkach, w Londynie oraz Uniwersytecie Harvarda. Autorka licznych publikacji poświęconych tożsamości narodowej i polityce pamięci w krajach postsowieckich, w tym m.in. nagrodzonej przez American Association for Ukrainian Studies oraz Association for the Borderland Studies pracy: *Borderlands into Bordered Lands: Geopolitics of Identity in Post- Soviet Ukraine* (2010).